

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje ob 4 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val cepiti naj se pošilja urednosti lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in rokopi se ne vračajo.

zadržati in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tisk: tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24—  
za pol leta . . . . . 12—  
za tri mesece . . . . . 6—  
Za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . 5.20  
za pol leta . . . . . 2.60

# VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računa na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin. Oglašje v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5— vsaka nadaljnja vrsta . . . . . 2—

Mali oglašji po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglašje sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštneupravnilični račun št. 841.652.

## Ruska uničena črta iz Liska v Chyrow v nevarnosti. - Zeppelinovci na Angleškem

**GRADEP, 11. (Cenz.)** Vojaški sorodnik „Tagespost“ poroča 10. t. m. z Dunaja: Ostanke ruske tretje armade in ruske belidske armade so se z vse zapadno-gališke in karpatske fronte umaknili v ozemlje Sanok - Lisko, kjer so se nagnile velikanske mase čet in trupa. Kakor se zdi, znajo imeti tu iz okolice Krosnega, Bukowskega in Baligroda za njimi koncentrično udarjajoče avstrijsko - ogrske in nemške čete se dober plen. Hitro napredovanje naših iz oddelka Lupkov - Uzoški prelaz napadajočih bojnih sil preko Baligroda in Dwernika ogroža v ostalem tudi važno rusko unično črto, ki vodi od Liskega v Chyrow.

Kakor se splošno pričakuje, se najbrž unične kretanje sovražnikov raztegnejo sedaj tudi na uzoški odsek. S silovitimi udarci so skušali Rusi upogniti našo vzhodnogališko fronto. Boj se traja. Odločitev še ni padla. Iz današnjega poročila našega generalnega štaba pa se da sklepati, da je položaj ugoden.

Na severnem krilu gališke bojne fronte so včeraj naše alpske čete z naskokom vzele Dembico in pridobile tal v smeri proti Rzeszowemu.

Ruska tretja armada, ki jo je tvorilo pet armadnih zborov in kake tri rezervne divizije in je štela kakih 200.000 do 250.000 mož, je izgubila nad 150.000 mož, torej nad tri petine svojega moštva. Ali se bo v bodoče mogla uporabljati kot samostojna tvorba, se kaže kmalu. Sijajnejšega uspeha uničevalne bitke v zapadni Galiciji pa ni bilo mogoče pričakovati. To naj okreplja naše prepričanje, da končno vendar premagujemo vse težave in vedno nadvladamo. Veliko sovražnikov, veliko častí. Dolgo trajanje vojne nam jep odalo možnost, da smo odpravili marsikateri nedostatek v organizaciji obojestranskega odpora. Danes smo militarno močnejši kot ob začetku vojne. Zato smemo, naj pride, kar hoče, tudi nadalje biti dobre volje in smemo popolnoma zaupati naši armadi.

### Rusko poročilo.

**PETROGRAD, 10. (Cenz.)** 7. t. m. izdano uradno rusko poročilo pravi: V Galiciji se z veliko srditostjo nadaljujejo boji ob Visli in v Karpatih. Sovražnik je pod zaščito močnega artiljerijskega ognja in zastavil močne sile dosegel desni breg Dunaja. Glavne sovražnikove moči so koncentrirane v okolici Bieca, severno od Gorlice in pri Jaslu. Naše čete so se umeknile pred veliko premočjo sovražne artiljerije. V okolici Strijia smo uspešno nadaljevali naše akcije proti višini Makowki. Boji se trajajo. 5. t. m. je prišlo pred Libavo do boja z nemškimi torpedovkami. Pri Ponianih na ruskem Poljskem je prišlo do težkih bojov. Poniany so ostali v naših rokah. Na desnem bregu Visle vlada mir.

### Z nemško-ruskega bojišča.

#### Položaj na Kurskem.

**PETROGRAD, 10. (Kor.)** „Novoje Vremja“ poroča: Riga je poplavljena z begunci iz Kurske. Veliko jih je pobegnilo, samo da rešijo golo življenje. Dobrodela društva store vse, da ublažijo bedo.

#### Vplivi vojne na rusko industrijo.

**MOSKVA, 10. (Kor.)** Po poročilu „Ruskega Slova“ je ugotovila moskovska zveza industrijalcev, da je meseca marca 113 ttrdk s primanjkljajem 8.700.000 rubljev ustavilo izplačila.

#### Zeppelinovci na Angleškem.

**LONDON, 10. (Reuterjevo poročilo.)** Dva zeppelinovca sta se zjutraj ob 2½ pojavila nad Southendom in Westcliffom ter stav rglu vsega skupaj 30 bomb. Nekaj užigalnih bomb je povzročilo več požarov. Kolikor je znanega doslej, ste bili ubiti dve ženski, več prebivalcev pa ranjenih. Ena bomba je bila vržena na plinarno, a je zgrešila cilj.

Zjutraj zgodaj so videli zeppelinovce v veliki višini v bližini Romforda, mesteca, ki je oddaljeno dvajset milj od Londona. Zdelo se je, da je prihajal od Southenda ali Purfleata. Zrakoplov se je okrenil kratko pred Romfordom in se je vrnil proti Chelmsfordu. Tudi nad Gravesendom so zjutraj videli zrakoplov. Utrdilo se ga začelo obstreljevati in so ga prepodile. V Southendu napravljena škoda se ceni na 60.000 funtov šterlingov.

**Rekviriranje žitnih zalog na Francoskem.**

**PARIZ, 9. (K.)** Kakor poroča „Temps“, so dobili županski uradi Francije okrožnice nalog, da naj rekvirirajo v občinah

vse žitne zaloge za preskrbo civilnega prebivalstva. Kot cena za 100 kg se določa 32 frankov.

#### Obdačenje piva in vina na Angleškem.

**LONDON, 8. (Kor.)** Listi obeh strank izvajajo, da se je načrt Lloydja Georga glede obdačenja piva, vina in spiritusov vled odločnega odpora definitivno izjavil. Londonski korespondent „Manchester Guardian“ piše o položaju: Razvoj drugega čitanja zakona o pijaci pomeni v starem parlamentarnem smislu preglasovanje vlade v spodnji zbornici. Faktično poraz ne pomeni ničesar, ker prepušča vlada odločitev glede delnopolitičnih spornih predlog zbornici. Kljub temu smatramo liberalni poslanci, da je incident poraz in da je vlado večalmanj oslabil.

#### Potopitev „Lusitanije“.

**BERLIN, 8. (Kor.)** K potopitvi „Lusitanije“ pripomnija „Berliner Tageblatt“: Globoko ganjeni smo začuli o uničenju „Lusitanije“, pri čemur je nebroj človeških bitij izgubilo življenje. Odkritostno obžalujemo njih bridko usodo, istočasno pa se smatramo proste vsake krivde. Lahko smo gotovi, da se bo krik ogorčenja, po angleškem brzojavu sporočen vsemu svetu, zopet obrnil proti Nemčiji, toda nadejati se moramo, da bo mirna prevdarnost izrekla poznejše obsodbo projektstva nad britsko admiraliteto. Vsi oni mnogi, ki so sedaj užaloščeni, naj dvignejo svojo obožbo proti Churchill, ki je s svojimi brezvestnimi odredbami, ki jih mora proklinjati celokupno človeštvo, povzročil ta kruti način vojevanja. V slučaju „Lusitanije“ je bila uničena vojna ladja. „Lusitanija“ se nahaja v listi angleških pomožnih križark, je bila oborožena s dvajsetimi 15centimetarskimi topovi, in je bila močnejše oborožena ter je imela več posadke nego kakršnakoli nemška zavarovana križarka. „Lusitanija“ je morala biti kot pomožna križarka na napad pripravljena.

List navaja po londonskem „Daily Telegraphu“ od 3. maja opomin, ki ga je nemško poslanstvo dne 27. aprila dalo kot inšerati objaviti v vseh vodilnih ameriških listih in v katerem se z največjim povdramom opozarja na to, da potniki, ki se nameravajo za vožnjo preko Atlantskega Oceana vkrcati na kakš angleški ladji, store to na svojo lastno odgovornost. Poročevalec „Daily Telegrapha“ sporoča svojem listu, da se je velika večina potnikov iz opomina norčevala, ki so se mu rogali iz tega razloga, ker da hitrost Cunardovega parnika nevarnost podmorskih čolnov zmanjšuje na minimum.

V sličnem smislu se izražajo tudi drugi ugledni listi.

**WASHINGTON, 9. (Kor.)** Prvi formalni komentar „bele hiše“ o potopitvi „Lusitanije“ je vseboval v včeraj zvečer objavljeni izjavi predsednikovega tajnika, ki izjava: „Seveda je predsednik Wilson globoko užaljen po resnosti položaja. Jako resno, ali z mirnostjo razmišlja o poti, ki jo naj ubere. Ve, da državljani žele da postopa premissijeno in odločno.“

**LONDON 9. (Kor.)** Neki članek današnje „Morningpost“ priznava, da je bila „Lusitanija“ oborožena s topovi. Ti pa niso imeli municije, ker bi bila sicer ladja v smislu v Ameriki veljavnih predpisov zapadla interniranju.

#### O torpediranju angleškega parnika „Acanta“.

**BEROLIN, 10. (Kor.)** Wolffova pisarna javlja:

„Times“ trdijo, da je bilo pri torpediranju angleškega parnika „Acanta“ pred Longtone med tem, ko so spuščali čolne v vodo, odanih več strelav na posadko ter da je posadka nemškega podvodnika nadaljevala s streljanjem iz pušk še tedaj, ko je bilo moštvo parnika že v čolnih.

Te trditve so neresnične. Vsled uradnega poizvedovanja se javlja:

Na ukaz poveljnika je bil obstreljevan parnik sam, ki je nosil angleško zastavo, ker se na dani poziv ni ustavil. Ko se je zaustavljen parnika izsililo s streljanjem, je čakal poveljnik nekoliko trenutkov, da tako posadki čas, da se reši v čolne. Ta maneuver se je pa izvajal tako počasi, da se je morala pospešitev izsiliti z nekoliko strelvi v bok ladje. Izmed ljudi parnika ni bil nobeden zadet. Ko se je posadka nahajala v čolnih, se ni streljalo nanjo. Potemtakem je ugotovljeno, da se na moštvo „Acante“ sploh ni streljalo, kamo-li potem, ko se je rešila v čolne!!

#### Potopljeni angleški parnik.

**LONDON, 10. (Kor.)** Po poročilu Reuterjevega urada je nemški podvodnik potopil v soboto parnik „Queen Wilhelmi-

ne“ iz Westhertlepoola na višini Blytha. Moštvo je bilo rešeno.

#### Švedski parnik „Carolina“.

**LONDON, 9. (Reuterjev urad.)** Švedski parnik „Carolina“, ki je bil na poti iz Charlestona v Zedinjenih državah v Stockholmu, so mornariške oblasti spravile v Grimshy. ima baje tovor bombaža na krovu.

#### Pomorska bitka?

**KODANJ, 11. (Cenz.)** V četrtek se je čulo nenavadno močno topovsko streljanje na južnem obrežju danskega otoka v Vzhodnem morju, Laaland, in sicer v smeri od Fehmarnbelta sem.

Fehmarnbelt je morski preliv, ki deli danski otok Laaland od nemškega otoka Fehmarn. Fehmarnbelt vodi v Kielski zaliv, glavno torišče nemške vojne mornarice.

#### Vojna Turčije proti tropsporazumu. Francosko-angleške izgube v Dardanelah. Uničeni tovarni v Petrogradu.

**DUNAJ, 10. (Kor.)** „Politische Korrespondenz“ poroča iz Aten, da so francosko-angleške bojne sile v Dardanelah na mrtvih in pogrešanih izgubile 17.000 mož ne računajot ranjenec. Pri uničenju francoske križarke „Leon Gambetta“, da se je baje potopil tudi štirinajstidnevni zaklad francoskega Sredozemskega brodovja v gotovini dveh milijonov.

Glasom neke vesti iz Kodanja, je bila baje pri nedavnih atentatih na tovarne v Petrogradu razpršena v zrak edina tovarna, ki se je bavila z izdelovanjem menilila, k kor tudi edina tovarna, ki izdeluje letala.

#### General D'Amade odpoklican.

**PARIZ, 9. (Kor.)** Agence Havas poroča iz Londona: Zagotavlja se, da je poveljnik francoskega ekspedicijskega armadenga zbora pred Dardanelami, general d'Amade, pred osmimi dnevi zbolel. Sedaj se je njegovo zdravstveno stanje zopet zboljšalo.

**PARIZ, 10. (Kor.)** „Petit Parisien“ poroča: General D'Amade, poveljnik francoskega ekspedicijskega zbora pred Dardanelami, se v kratkem povrne na Francosko. Vlada mu izroči neko misijo. Njegov naslednik bo general Gourand, ki si je pridobil velik sloves pri operacijah v Maroku.

#### Ustavljen italijanski parnik.

**RIM, 10. (Kor.)** Italijanski parnik „Washington“ je bil v Egejskem morju od neke angleške križarke ustavljen in je moral svoje blago, obstoječe iz železa, lesa in moke, izkrcati na otok Lemnos.

#### Položaj v Italiji.

**DUNAJ, 10. (Cenz.)** „Wiener Allgemeine Zeitung“ ki je, kakor znano, v ozkih stikih z ministrstvom za zunanje stvari, piše: Bilo bi popolnoma napačno, če bi se gibanje, ki je nastalo v delu italijanskega naroda, smatralo za brezpomembno ali brez važnosti. To gibanje je, kakor se zdi, sedaj doseglo vrhunec in njega resnost se ne sme tajati. Vendar pa trdno upamo, da se posreči italijanski vladi, da nadvlada to gibanje.

#### Japonsko-kitajski spor.

**PETROGRAD, 10. (Kor.)** Petrograjska brzojavna agencija poroča iz Tokija: Japonski poslanec v Pekingu je dobil nalog, naj pripravi entento s Kitajsko, ki se najbrž sklene teden pred začetkom izrednega zasedanja parlamenta.

#### Zahvala suhanu za odlikovanje.

**CARIGRAD 10. (Kor.)** Avstro-ogrski prestolonaslednik nadvojvoda Karl Fran Josip in vrhovni armadni poveljnik nadvojvoda Friderik sta poslala sultanu zahvalo za podeljeno jima medaljo Imtiaz I. razreda.

#### Ogrska zbornica.

**BUDIMPEŠTA, 10. (Kor.)** Zakonski osnutek glede finančne pogodbe s Hrvatsko in zakon glede davčnih olajšav za kraje in osebe, prizadete vsled vojne, sta bila sprejeta v splošnem in v detajlih. Predloge so bile sprejete v tretjem čitanju.

Sledila je razprava zakona glede podaljšanja izjemnih odredb v vojni.

Na neko vprašanje posl. Giessewina (kršč. soc.) je ministrski predsednik Tisza izjavil, da je poljedelski minister že na eni se zbornice izjavil, da se vlada natančno-peča z vprašanjem zasiguranja

bodoče žetve kakor tudi z vsemi v zvezi se nahajajočimi problemi. Upa, da bo zamogla vlada že v kratkem storiti vse potrebno v svrhu zasiguranja aprovizacije. Predloge so bile sprejete nato kot podlaga specialni debati.

V specialni debati je pri § 5 predlagal referent nov paragraf glede všteti vojnih let v pokojnino. Novi paragraf je bil sprejet.

Ostali paragrafi predloge so bili sprejeti brez debate.

Sledila je razprava o zakonskem osnutku glede zasledovanja zlorab pri vojnih naročilih. Poročevalec Niamessny je izjavil, da se mora z ozirom na mila dočlila kazenskega zakonika glede zlorab pri vojnih naročilih poskrbeti, da se omogoči neergičnejše varovanje interesov vojevanja.

Justični minister dr. Balogh je izjavil, da je že koncem oktobra, ko se je prišel prvi slučaj zlorabe pri naročilih, izdal državnim pravdnistvom odlok, v katerem se jim naroča, naj rešijo take slučaje izventurno.

Kar se tiče veljavnosti kazenskih določil za nazaj, si je minister v svesti, da prevladuje v teoriji strožje naziranje glede umestnosti takih odredb. Mi vsi smo edini v tem, je rekel minister, da se polagajo v sedanjih veliki vojni največje žrtve v krvi in premoženju. Kljub temu se je našlo več oseb, ki jim je denar več, kakor pa dolžnost napram domovini. Tako je neki podjetnik, ki je porabljal za izdelovanje čevljev papir, na tozadevni protest odgovoril, da tu ne gre za to, kako izgleda čevlji, ampak da on dosti zasluži. (Ogorčeni klici). Določila predloge ne streme samo po vzpostavitvi pravnega reda, ampak naj tudi pomirijo sodržavljane, kojih pripadniki se nahajajo v vojni. (Živahno odobravanje). Glede zlorab pri vojnih naročilih nam ni treba ničesar prikrivati. Kljub temu ne bi bilo umestno, da bi se preveč razpravljalo o posameznih slučajih, da ne bi sovražno časopise po debati sklepalo, da naj se sramujejo svoje domovine. Za to nikakor ne gre, ker se tiče vsa stvar 100 do 200 ubojnih in par zapeljanih uradnikov. (Splošno odobravanje).

Minister priporoča končno zbornici, naj sprejme predlogo.

Poslanec Saghi e imenom neodvisne stranke izjavil, da sprejme predlogo. Govornik želi, da bi se enako postopalo tudi v Avstriji.

Posl. Franc Springer (ustavna stranka) je govoril odločno proti temu, da bi imel zakon veljavnost tudi za nazaj.

Govornika ljudske stranke in ustavne stranke sta bila nasprotna za tako veljavnost zakona.

Razprava je bila nato prekinjena. Prihodnja seja jutri ob 10 dopoldne.

#### Podrobnosti o veliki bitki v zapadni Galiciji.

**BERLIN, 8. (Kor.)** Iz velikega glavnega stana je Wolffov urad o nadaljnjem poteku predorne bitke v zapadni Galiciji prejel sledeče brzojavno poročilo.

2. maja zvečer se zavezniškim četam ni samo posrečilo predreti rusko fronto med karpatskim grebenom in srednjim Dunajcem, posrečilo se jim je temveč tudi na spodnjem delu reke doseči vzhodno obrežje. Avstro-ogrsko čete so bile, ki so v noči od 1. do 2. maja ob luninem svitu izsilile prehod preko Dunajca. Akcija je bila tako dobro pripravljena in izvršena, da je bil nasproti stoječi sovražnik popolnoma presenečen. Razen 1000 ujetnikov je bilo zaplenjenih mnogo topov in strojnih pušk.

3. in 4. maja se je predorna bitka nadaljevala. Saj je bila 2. maja padla šele najsprednejša glavna postojanka Rusov in so imeli le-ti vendar do Wisloke, to je na progi približno 30 kilometrov pripravljene še nadaljne 3 bolj ali manj močno utrjene postojanke. V drugi ruski glavni postojanki so naleteli zavezniki na majhen odpor; prišlo je tu ponajveč samo do bojev z zadnimi stražami. Večji boji so se vršili na posameznih mestih, predvsem na točkah, proti katerim je bil sovražnik od zadaj pritegnit ojačenja. Boji so se v splošnem končavali s tem, da so bila tudi ojačenja potegnjena v vrtnice umikanja.

Popoldne so stale zavezniške čete pred tretjo glavno postojanko sovražnika, proti kateri se napad 3. maja ni mogel več izvršiti. Čete generala pl. Francoisa so se borile ta dan še za goro Wilczak, ki se je nahajala še pred tretjo postojanko in ki je tvorila ključ za posest mesta Biecz. To goro so Rusi posebno močno utrdili; zopet so bili strelski jarki zasnovani stopnjema drug nad drugim.

Rusi so skušali prihod nemških čet do te gore zavleči s protinapadom od juga. Toda zadostovalo je par šrapnelov, da je bil že težko omajani sovražnik prisiljen k umaknitvi. Še na večer 3. maja je bil Wilczak v nemških rokah. Pruska garda je po vročem boju zasedla višine pri Lipah. Desnemu krilu avstro-ogrskih čet armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda se je ta dan posrečilo, da so vrgle Ruse s strmih gozdnih gora vzhodno od reke Biale ter so v smeri Tuchow dalje pridobile na ozemlju. Rusi, ki so 3. maja bili še povsem pod vtisom prejšnjega dan doživljenega težkega poraza, so 4. maja vendar upali ustaviti ofenzivno zavezničkov. Skupno z deli, zastavljenimi 3. maja, so razpolagali nad štirimi ali petimi pehotnimi in petimi konjeniški divizijami, ki so jih postavili ta dan proti napadalcem. V velikem, proti jugozapadu obrnjenem loku, ki je bil kot neke vrste predmostje v približni razdalji 12 do 15 kilometrov postavljen pred mestom Jaslo, najdemo tretjo glavno postojanko. V njej so bile višine okrog Sczerzynov severno Bieca in Ostra gora važna oporišča. Sovražnik se je na mnogih mestih trdovratno upiral, toda manjkalo mu je, kakor izpovedujejo ujeti častniki, smotrnega in enotnega vodstva. Skupine so bile že vsled bojev 2. in 3. maja močno razsepane. 4. maja pa so bile rezerve nastavljene brez vsakega načrta. Po polkih in bataljonih so se pošiljala ojačenja v fronto, in sicer tja, kjer je to pač sila trenutka ravno zahtevala. Zmešnjava je bila že tolikšna, da je, če se je sovražnik na kakem delu bojne fronte trdovratno upiral, odpor postal na ta način nemogoč, da so bile čete na levi in desni izgubile vsako voljo do boja ter so predčasno zbežale.

Tako se je tudi ohranitev tretje ruske glavne postojanke izkazala za nemogočo. Pruska garda je dosegla na večer tega dne okolico Sczerzynov. Ogrski honvedski polk št. 10 si je po sedemkratnem napadu osvojil višino severno od Bieca, nankar se je posadka sosednje višine udala. Bolj južno so se nemške napadajoče čete ravno pripravljale za napad na Ostro Goro, ko je po težkem artiljerijskem ognju omajani sovražnik dvignil bele zastave ter se trumoma vdajal, preden je le en nemški infanterist prišel do napada. Na večer 4. maja se je levo krilo Mackensenove armade do nekaj kilometrov približalo Wisloki. Računalo se je z novimi sovražnimi postojankami na vzhodnem obrežju reke; saj so tudi ujetniki izpovedali, da so bili Rusi domače prebivalce prisilili k takojšnji gradnji betoniranih nastanišč. Toda za to ruska armada nekdanjega bolgarskega poslanika na carjevem dvoru sedanjega ruskega generala in v kneza povišanega armadnega poveljnika Radka Dimitrijevega ni imela več časa. Rezerve so bile porabljene, nove vojaških skupin pa ni bilo še na mestu. Ofenziva zavezničkov ni poznala nobenega ustavljanja.

Do večera 4. maja je naraslo število ujetnikov na približno 40.000 mož. Med ujetimi kosaškimi častniki so se dobili analfabeti; to čudno dejstvo je bilo izrecno potrjeno v personalnih listinah teh častnikov.

Na večer 4. maja se je levo krilo Mackensenove armade do nekaj kilometrov približalo Wisloki. Računalo se je z novimi sovražnimi postojankami na vzhodnem obrežju reke; saj so tudi ujetniki izpovedali, da so bili Rusi domače prebivalce prisilili k takojšnji gradnji betoniranih nastanišč. Toda za to ruska armada nekdanjega bolgarskega poslanika na carjevem dvoru sedanjega ruskega generala in v kneza povišanega armadnega poveljnika Radka Dimitrijevega ni imela več časa. Rezerve so bile porabljene, nove vojaških skupin pa ni bilo še na mestu. Ofenziva zavezničkov ni poznala nobenega ustavljanja.

Do večera 4. maja je naraslo število ujetnikov na približno 40.000 mož. Med ujetimi kosaškimi častniki so se dobili analfabeti; to čudno dejstvo je bilo izrecno potrjeno v personalnih listinah teh častnikov.

#### Artiljerija XIV. armadnega zbora ob Dunajcu.

Dunaj, 10. majnika.

Kor. — Iz vojnega tiskovnega stana se poroča:

Več mesecev trajajoče delo je omogočilo Rusom, da so upoštevanja vredno, mogočno zgradili svoje postojanke na fronti ob Dunajcu. Najsprejnejše črte so vodile od Dunajčevega ustja do kakih 15 kilometrov južnozapadno od Tarnovega ob vzhodnem bregu reke, so se zavile tamkaj v bregove južnovzhodno, ter potem preko Biale pri Gromniku dalje proti Gorlicam. Karakteristično za vsako rusko postojanko je zgradba več, navadno treh črt druge za drugo. To so „glavne postojanke“ in „prednje postojanke“. Posebno močno napravljen in zaradi zgradbe in razširjenja utrdbe najmočnejši odsek v vsem ozemlju je tvorila pred avstro-ogrskim XIV. armadnim zborom ležeča grebenska črta, ki je vodila od Nakel ob Dunajcu navkreber čez višinsko kvoto 405 in trigonometar 419 preko vasi Lubosa-Szozezanowska, k lovski hiši 402. Medsebojno bočno učinkovanje je omogočilo popolno obvladovanje predozemlja, kar je bilo povod, da bi bila pred pehotnim napadom artiljerija tako zdelala branitelja, da učinek njegovega pehotnega ognja ni mogel več priti do veljave. Ko je torej napočil solnčnat dan 2. majnika, dan splošne ofenzive na fronti ob Dunajcu, je obenem ob 6 zjutraj začela vsa artiljerija svoje silno delo. Ko so že tekom dopoldneva vse baterije ugotovile cilj, se je

takoj začetkom streljanja tudi streljalo učinkovito. Po štirinam izredno ugodnem obstreljavanju je začela napadati pehota.

Vkljub temu, da je pehotni napad, spremljan vedno po topovskem ognju, dospel do najbližje razdalje od ruskih črt, vendar proti pričakovanju ta dan še nismo vdrl v glavne pozicije. Moč skoraj proti granatam varnih, povsod pokritih ali s šrapneli zaščitami opremljenih postojank je bila vkljub silnemu artiljerijskemu učinku še premalo omajana, posebno na obeh straneh višin 406 in 419. Naša pehota zaradi dobro merjenega streljanja iz popolnoma zakritih, na način omenjen zgrajenih strelnic še ni mogla pričeti z odstranjevanjem žičnih zaprek, ki so obstojale večinoma iz „španskih jezdecov“, prepletenih z bodičasto žico, in v gozdnatih predelih iz posekanih pasov, prepletenih tudi z bodičasto žico.

Da se čim zadnji odpor, je 3. majnika zjutraj koncentrirala artiljerija, ko je napočil dan, svoj enotno vojni ogenj zlasti na ta del sovražne fronte, ki se je zdel skoraj nezavestno. Natančno streljanje naših topov je napravilo kmalu delo, ki je ostalo od prejšnjega dne, kajti zaradi uničujočega učinka naših havbic so mogli hrabri Tolroci pristiti zadnje žilave sovražnike, da se umaknejo.

Zavzeta glavna postojanka kaže presenetljivo sliko znatnega materialnega učinka, dočim moralni učinek označuje dejstvo, da je sovražnik pustil zapustiti postojanko in v zakritih burih se silo crojca, municije in vojnega materiala vsake vrste ter celo več polnih menažnih zdlic.

Ob vsej označeni črti se vrsti jama za jama, ki so jih izkopalje kroglice poljskih topov in vse do topov največjega kalibra. Strelji so dobro prekrivali vso fronto in so večkrat zadevali naravnost v strelske zakope. Ves svet v tem odseku je kakor preran in veliko v zakritih ležeh ruskih mrtvecev kaže jasno sledo strahovitih učinkov eksplozij. Tudi učinek šrapnelnega ognja je bil izredno ugoden, kajti zakopi so preobsejani s šrapnelnimi kroglicami in drobci in tamkaj našeni predmeti, kakor vojaške streljenke, municijske škrlinice in druge stvari so gladko prebite po šrapnelnih kroglicah. Kot dokaz, da so se šrapneli razletavali v pravi višini, se more smatrati tudi dejstvo, da se neposredno za zakriti nahajala velika množina 8 in 10 centimetrskih šrapnelnih tulcev in užgal.

Potemtakem se more po vsem tem poravnati le beseda, ki jo s polnim priznanjem izgovarja vsa pehota: splošni vtis našega artiljerijskega učinka je bil presilen.

## Ruska revolucija.

Vsa zgodovina, vse kulturne in gospodarske razmere in celo tudi narava sama je vzgajala ruski narod nepsihologi in nasilno, in to vse je končno moralo poroditi silen odpor — revolucijo! In revolucija je v resnici v organski zvezi z zgodovino ruskega naroda. Ruski problem, pravi Masaryk, je problem revolucije. Peter Veliki, ustvaritelj nove Rusije, je bil revolucionar; nastopal je kot revolucionar in nasilnik. Skozi „okno“, ki ga je prebil v Evropo, je pihal v večja nadstropja Rusije revolucionarni veter. Rusija se je oprijela svobodnega francoskega mišljenja 18. stoletja. Isti duh, ki je porodil rancosko revolucijo, je vzneširal tudi Rusijo.

Ruska država ni organska tvorba ruskega naroda. Na trdih moskovskih tleh se ni mogel razviti krepak kmetski stan, ni moglo uspevati niti samostojno plemstvo niti meščanstvo. Vse se je zbiralo okoli kneza in njegove vojaške organizacije, ki je bila potrebna za obrambo po naravi nezaščitene domovine. Državna potreba in knezov ukaz sta opremilevala službo in položaj stanov, ki so bili le orožje države, brez privilegijev in brez političnih pravic. Organizacija države in stanov se je v Rusiji vršila ravno narobe kakor na zapadu. Cerkev pa je to organizacijo obdala z bizantističnim konservativnostjo in jo ožarila s sijajem „tretjega Rima“. Zato se po mnenju nekaterih ruskih rodoljubov ne da Rusija reorganizirati z mirno evolucijo, temveč edino le s krvavo revolucijo.

Najprej so se sredi 17. stoletja proti ruski cerkvi in državi vzdignili staroverci in so se borili z res mučeniškim junaštvom. Staroverci so dokazali, da se v ruskem narodu skriva izredna energija in požrtvovalnost, in potemtakem se ni čuditi, da so ruski staroverci ljubljenci Hecerenovi in drugih ruskih revolucionarcev.

Evropski nacionalizem in liberalizem 18. stoletja je porodil na Ruskem še večjo revolucijo kot je bila ona na zapadu, in to zato, ker je bila ruska država bolj absolutistična, kot pa francoska, in ker ruska pravoslavna cerkev ni imela na razpolago filozofije in teologije v obrambo proti nacionalizmu. Razumnost je bilo malo in tudi to je bilo v uradniških službah ter je posnemalo Katarino II., ki je mislila liberalno, a vladala neliberalno.

Kakor Voltaire so bili tudi ruski razumniki prepričani, da je krščanska vera potrebna za ljudstvo. V začetku 19. stoletja se je še bolj razširila evropska izobrazba. Za časa Napoleonovih vojen so se ruske čete dolgo leta mudile na zapadno — evropskih tleh in ruski častniki so se navzeli naprednih evropskih nazorov. Tako je nastala prva revolucionarna zarota „dekabristov“ meseca decembra leta 1825. Uradna preiskava je dognala, da je v zaroti sodelovalo nad 1000 ljudi, skoraj samih plemičev in častnikov.

Ta liberalna revolucija ni uspela. Prišlo je do najsikrajnjšega absolutizma. Minister Uvarov, ki je ministiral od l. 1843. do 1849., je označil program abso-

lutizma s tremi besedami: pravoslavlje, avtokracija in narodnost. Ta program je, z malimi izjemami, v veljavi še danes.

Polovičarski liberalizem se je moral umekniti političnemu in socialnemu radikalizmu. Vodstvo naprednih Rusov sta prevzela Aleksander Heceren in M. A. Bakunin. Oba sta morala pobegniti iz Rusije in sta pripravljala „umstveni revolucionizem“, ki naj bi porodil krvavo revolucijo. V svojem glasilu „Kolokol“, ki se je razširjalo skrivaj po vsej Rusiji, sta propovedovala svoj nauk o „enakosti možganov“. Bakunin pa je šel še dalje. On je ustanovitelj ruskega anarhizma, dejanskega in teoretičnega. Sredi 19. stoletja je bila misel anarhizma zelo razširjena med rusko inteligenco. Pisatelji Dobroľubov, Pisarev in prav posebno Černiševski so se borili za najsikrajnji materializem, ateizem in socializem. Radikalci so in napadajo oni polovičarski liberalizem, ki je podoben „kravi, ki bi rada poskakovala, kakor kavalerijski konj“, kakor pravi Pisarev. Te ideje so v šestdesetih letih prejšnjega stoletja rusko omladino navdale z radikalnim nihilizmom. To je boj „sinov proti očetom“, kakor pravi Turgenjev. Od leta 1870. dalje so nihilistične ideje začele prodirati tudi med narodom.

Od leta 1878. dalje se začelja atentati na carja in druge visoke osebe. Ta teroristična taktika je trajala vse do leta 1905. Najprej so se nihilisti oprijeli kmeta, ki pa ni bil najpripravljeniji materialja za njihove namene; zato so začeli delovati med tovarniškimi delavstvom, in to delovanje je dovedlo do revolucije v letih 1905. in 1906. Ta revolucija je morala uspeti, ker je bila zanj vsa Rusija. Kmet je bil nezadovoljen, ke ni mogel več živeti v svojih prisilnih zadrugeth, „mirih“, socialistično delavstvo se je postavilo na stran revolucionarne omladine, vsa inteligenca je bila prepričana, da se razmere morajo izpremeniti. Ponesrečena rusko-japonska vojna je napolnila mero. Car je 30. dne oktobra meseca leta 1905. moral dati ustavo in potem je prišlo do cele vrste agrarnih reform: Prisilne zadrugeth, „miri“, so bili razpuščeni in razdeljevanje velikih državnih posestev, komasacije, koloniziranje Sibirije; vse to je kazalo željo, da bi se resno popravilo vse zlo. Zato pozneje niso revolucije uspevale več, kajti večina je prišla do prepričanja, da revolucija ni več „absolutno potrebna“.

To je torej v kratkem zgodovina ruske revolucije in reči se mora, da je vkljub vsem njenim grozotam vendar nekaj simpatičnega v njej. To namreč ni revolucija „nižine“, temveč inteligence. Okoli 80 odstotkov revolucionarjev je akademično izobraženih. Revolucionarji so idealisti, ki ljubijo svoj narod, so, da bi skoraj rekli, nekaka verska sekta, in od tod tudi njihova požrtvovalnost, askeza in mučeniški fanatizem ruskega revolucionarja. In od tod tudi njihovo samospoznanje in kes. Največji revolucionarji kličejo danes: nazaj k veri, narodnosti in državi. Rusija je pač preveč verjela v zapadni Evropi. Presaditi je hotela vse, a ni preiskavala, ali je tudi dobro, kar prešaja. Rusija ni končno premislila, da je ta zapadnoevropski revolucionizem nepsihologi in neorganski, ker hoče doseči vse naenkrat, ne pa po evoluciji. Boj proti absolutizmu je pač porodil boj proti državi sploh. In vse to je treba popraviti.

Sedanja vojna ni delo ruskega naroda, kakor je razvidno iz vseh okolištin. A kaj poreče ta narod po končani vojni, ni mogoče reči. Vsekakor pa ta vojna že sama po sebi očisti marsikaj v sveti Rusiji, morda več, kot največja revolucija.

## Razne politične vesti.

Koliko vojnega materiala se izvaja iz Amerike v Anglijo! K torpediranju »Lusitanije« javljajo berlinski »Lokalanzeiger« in drugi listi: Pri torpediranju je bilo čuti več eksplozij, iz česar se more sklepati, da so v ladjo prodrli torpedi vžgali municijo, ki jo je vozila ladja v veliki množini. Kako velikanske množine vojnega materiala je samo Cunard Line transportirala iz Zedinjenih držav na Anglijo, kaže nastopna sestava, kjer gre le za gotove podatke, ki se jih je doznalo iz zanesljivega vira.

»Lusitanija« je dovela iz Newyorka začetkom meseca februarja dele podvodnikov, dne 26. februarja 7440 zabojev municije, 225 zabojev opremljenih predmetov za vojsko, 7000 strelnih orožij, dne 4. aprila topov in velikih množin pušk. Parik »Ordune« je dovel iz Newyorka dne 19. marca municije in drugega vojaškega blaga v vrednosti 171.000 funtov šterlinov, potem letal, avtomobilov, poljskih topov in 2 topa 381 cm.

»Vossische Zeitung« pravi: Angleška admiraliteta trdi sicer, da je vest, da bi bila »Lusitanija« oborožena, neresnična. To trditve je ovrgel neki daljši članek Archibalda Kurda v »Daily Telegraphu«, kjer je bilo naglašeno, da sta »Manretna« in »Lusitanija« edini ladji, ki sta dobili močno oboroženje z brzostrelnimi

topovi, da-si nisti pritegnjeni k aktivni vojni službi. »Lusitanija« je imela kakor izjava članek, azun tega izvežbane morarje na krovu, da so posluževali topove, in naj bi bila pri kakem spopadu s kako sovražno križarko začela to obstreljevati.

»Kreuz - Zeitung« piše: Kaj bi rekel svet o poveljniku utrdbe, da-si ve, da bo obstreljevan, vkljub temu pustil dovesti notri neudeležene civilne osebe, ženske in oroke, da bi s tem odvrnil sovražnika od obstreljevanja?! Sklep, da se municija na krovu »Lusitanije«, — ki naj bi bila tisočim ladij vzela življenje, je bil zahtevan po vojnem položaju. Dejstvo, ki je je spravil 7. maja na dan z neumljeno jasnostjo, je porušilo legendo o gospodstvu na morju po ponosnem angleškem brodogovju. V svojih lastnih vodah ne more več angleška flota ščititi Anglije, svoje trgovine in najlepših trgovskih ladij pred uničevalnimi streli torpedov. V tem strelu je bila izvedena napoved o navzočnosti nemškega brodogovja v tistem delu vodovja, ki je bilo znano po marsikaterem drznem činu.

Socialistična »Welt am Montag« piše o dejstvu, da je »Lusitanija« v uradnem poročilu nemške mornarice navedena kot transportna ladja za municijo in vojne priprave. Ob takih okolištinah si severna Amerika gotovo premisli, ali naj toži o propadanju Severno - Amerikanov. Ako nemška vlada dozna, da se od tam čez odpošilja municija proti nam, potem je nje pravica in dolžnost, da porabi vse, kar je v njeni moči, da prepreči, da se ta municija ne porabi za ubijanje nemških vojakov.

Mnogoženstvo po vojnih. Za dvoženstvo (bigamijo) in mnogoženstvo (bigamijo) obstajajo pri nas kazenske določbe; zapadna kultura se razlikuje od orientalske, kjer je mnogoženstvo dovoljeno po zakonih in verskih predpisih, v tem, da na zapadu priznavajo zakoni samo monogamijo (enoženstvo) v soglasju s cerkvenimi predpisi vseh krščanskih veroizpovedanih. In vendar problem monogamije in poligamije tudi na zapadu ni bila novost. Pogostokrat se je kazalo na nerodnost seksualnega življenja na zapadu, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki in ga vrgli v ječo, kjer bi bil žalostno poginil, če bi mu ne bila lepa Saracenka, ki se je zaljubila vani. Rešila življenja. Toda zaradi tega bi bila sama zapadla smrti, ki mu niti zakoni niti cerkveni predpisi niso mogli napraviti konca, in posebno v času renesance in na francoskem dvoru v 17. in 18. stoletju so bile take stvari, da niso imele monogamske podlage. O zanimivem sporu zaradi monogamije in bigamije pripoveduje že znana srednjeveška legenda o grofu Gleichenu. Ta nemški vitez je za časa križarskih vojen odšel s križarsko vojsko na vzhod, a so ga v neki bitki v sveti zemlji ujeti Turki